ממתק לשבת

חומש: דברים פרשת השבוע: יום כיפור תשע"ט

הזדמנות חד פעמית!

האם זה לא נשמע מוגזם... עבירות שבין אדם למקום, יום הכיפורים מכפר אך עבירות שבין אדם לחברו, אין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חברו! כאילו אלוקים אומר לי: 'אתה ואני נסתדר אך עם החבר אתה חייב להסתדר לבד...' למה יום הכיפור לא מכפר על עבירות שבין אדם לחברו? יום הכיפור הוא כמו מקווה טהרה ענקי ובכדי להטהר במקווה אסור שתהיה לאדם שום חציצה בינו לבין המים. הקרבה שלנו לאלוקים ביום כיפור מטהרת אותנו, אך החטאים שבין אדם לחברו מהווים חציצה שמעכבת את טהרת יום הכיפורים ולכן אנו חייבים להסירם לפני יום הכיפורים בכדי שתהיה לנו טהרה שלמה. ביום הכיפורים יורדת טהרה לעולם ששוטפת וממרקת אותנו אך כאשר אנו 'מלוכלכים' בחטאים שבינינו לבין עצמנו וחברינו, אין ה'טהרה' של יום כיפור יכולה לנקות אותם אלא אם כן נתפייס ונבקש סליחה אחד מהשני. על מה נבקש סליחה? שאלה ממש מיותרת, רק נביט ימין ושמאל, בתוך הבית, בין הורים לילדים, בבית הכנסת, בעבודה ובכל מקום... כמה היינו עוקצניים ופוגעניים, 'טוקבק' ארסי ומיותר, אמירה חסרת טעם לחבר או לבן הזוג, סתם עקיצה או בדיחה לא מוצלחת... עכשיו, זה הזמן! תמיד אפשר אמנם להתפייס עם החבר, עם השכן וסתם עם אדם שכבר מזמן שכחנו למה אנחנו לא מדברים אתו. אבל עכשיו יש הזדמנות, בשם ההלכה, בשם יום הכיפורים. ניגש אל החבר\חברה, ניגש לבן הזוג, להורים, למורה, לרב, למנהל ונאמר: ערב יום כיפור עכשיו, אלוקים סולח לנו... אז אנא גם אתה סלח לי, בואו נסלח לעצמנו! אז כולנו מנצלים את ההזדמנות ומבקשים סליחה, בהתפייסות גדולה עם כ-ו-ל-ם! 'ונסלח לכל העם הזה כי לכל העם בשגגה'.

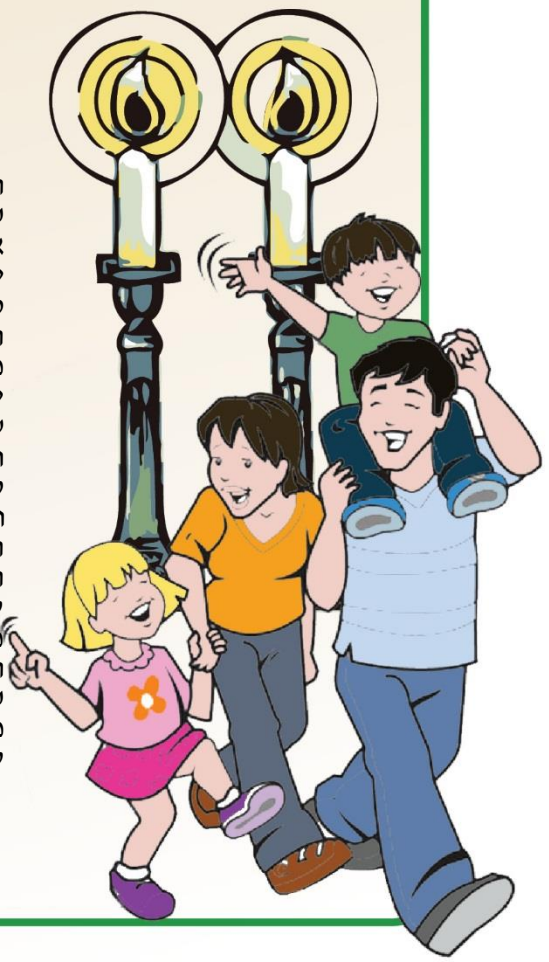

הרב גבי קדוש

רבנות מועצה אזורית בני שמעון